

DERDE ZONDAG VAN DE ADVENT 2020

WELZIJSZORG – LEZINGEN + OVERWEGING

LEZINGEN

Jes 61, 1-2a.10-11

De geest van God, de Heer, rust op mij, want de Heer heeft mij gezalft. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft hij mij gezonden, om aan verslagen harten hoop te bieden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan geketenden hun bevrijding, om een genadejaar van de Heer uit te roepen. Ik vind grote vreugde in de Heer, mijn hele wezen jubelt om mijn God. Hij deed mij het kleed van de bevrijding aan, hulde mij in de mantel van de gerechtigheid, zoals een bruidegom een kroon opzet, zoals een bruid zich ooit met haar sieraden. Want zoals de aarde haar gewassen voortbrengt, zoals een tuin het gezaaide laat ontkiemen, zo laat God, de Heer, gerechtigheid ontkiemen en glorie voor het oog van alle volken.

1 Tessalonicenzen 5:16-24

Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u. Dooft de Geest niet uit, veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede. Onthoudt u van alle soort van kwaad. En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn. Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen.

Johannes 1:6-8, 19-28

Het Woord van God

Er trad een mens op, een gezondene van God; zijn naam was Johannes. Deze kwam tot getuigenis, om te getuigen van het licht opdat allen door hem tot geloof zouden komen. Niet hij was het licht maar hij moest getuigen van het licht.

Dit is het getuigenis van Johannes, toen de Joden uit Jeruzalem priesters en Levieten naar hem toezonden om hem te vragen: 'Wie zijt gij?' Daarop verklaarde hij zonder enig voorbehoud en met grote stelligheid: 'Ik ben de Messias niet.' Zij vroegen hem: 'Wat dan? zijt gij Elia?' Hij zei: 'Dat ben ik niet.' 'Zijt gij de profeet?' Hij antwoordde:

DERDE ZONDAG VAN DE ADVENT 2020 WELZIJSZORG – LEZINGEN + OVERWEGING

'Neen.' Toen zeiden zij hem: 'Wie zijt gij dan? Wij moeten toch een antwoord geven aan degenen die ons gestuurd hebben. Wat zegt gij over uzelf?'

Hij sprak: 'Ik ben, zoals de profeet Jesaja het uitdrukt de stem van iemand die roept in de woestijn: Maakt de weg recht voor de Heer!' De afgezanten waren uit de kring van de farizeeën. Zij vroegen hem: 'Wat doopt gij dan als Gij de Messias niet zijt, noch Elia, noch de profeet?' Johannes antwoordde hun: 'Ik doop met water, maar onder u staat Hij die gij niet kent, Hij die na mij komt; ik ben niet waardig de riem van zijn sandalen los te maken.' Dit gebeurde te Betanië, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes aan het dopen was.

OVERWEGING

'Onder u staat Hij die gij niet kent!' Het staat er nogal nadrukkelijk. Er staat niet... 'Hij staat er misschien' of 'het zou kunnen dat Hij er staat ...' Neen, er staat: 'onder u staat Hij die gij niet kent!' Hij staat er, Hij is er (Gods naam!), Hij bestaat Onder u, tussen u, in de gemeenschap, in de concrete realiteit, wat het evangelie betreft: in Betanië ... Je kent Hem niet, ... herkent Hem niet, erkent Hem niet, ...

De lezing die we juist hoorden, staat helemaal in het begin van het Johannesevangelie. De evangelist drukt in die eerste verzen van zijn evangelie, nogal poëtisch, maar zeer indringend zijn geloof uit, (we lezen het ook op kerstdag). We moeten die verzen dan ook lezen als een geloofsgetuigenis. In de komende verzen is 'het Woord' Jezus.

In het begin (bij de schepping) was het woord, het woord was bij God, het woord was God. Alles is door Hem geworden. In Hem was leven en dat leven was het licht van de mensen. Het licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis nam het niet aan.

DERDE ZONDAG VAN DE ADVENT 2020

WELZIJSZORG – LEZINGEN + OVERWEGING

En dan komt het stukje dat we juist hoorden: Er trad een mens op, een gezondene van God. Zijn naam was Johannes, deze kwam om te getuigen van het licht...

Het gaat dus om iets zeer essentieel.

De Doper verwijst, getuigt ... maar in wezen gaat het om het 'verstaan' van de mens, de wereld, de kosmos, de onderlinge verhoudingen, de oorsprong van de dingen, de eindbestemming.

Het gaat om alles, de kern van alle dingen. En voor Johannes is de kern van alle dingen een persoon, iemand, Jezus van Nazareth, het woord dat vlees wordt, het licht dat alle duisternis verdrijft, de oorsprong en de eindbestemming ... Jezus Christus.

Jesaja omschrijft Hem in de eerste lezing heel mooi, maar vooral zeer dienstbaar en sociaal. Als iemand die gezonden is om aan armen de blijde boodschap te brengen, om te genezen wier hart gebroken is, gevangenen hun vrijlating te melden en wie opgesloten zijn vrijheid.

Wat betekent dit alles? Wat zijn we daarmee ? Dit geloof, deze visie heeft ingrijpende consequenties. Niemand, niemand is Heer of God, dan God alléén.

Wij, wij staan als 'gelijken' 'onder' de schepping, wij zijn niet de schepper. Er is altijd iets of iemand vòòr ons, en wij zijn nooit 'het ultieme', het laatste. Wij bepalen niet wat goed of kwaad is, wat gerechtigheid is. Alleen de Heer doet gerechtigheid ontluiken. We zouden immers vooral eigen voordeel zoeken. Goed is wat ik goed vind, of waar niemand last van heeft.

Neen, Gods gerechtigheid staat boven die van de mensen ... en maar goed ook.

Het is goed te beseffen dat de overheersende visie in onze westerse samenleving haaks staat op deze Bijbelse visie. Wij tolereren grote en toenemende ongelijkheid. Welzijnszorg bestaat al meer dan 50 jaar en al die jaren kaart deze organisatie de ongelijkheid aan. Jammer genoeg neemt deze ongelijkheid eerder toe dan af. Wij vinden het normaal dat iemand 10 of 20 huizen heeft en een ander er geen heeft. Wij tolereren dat er mensen zijn die zichzelf macht toe-eigenen en het altijd voor het zeggen willen hebben, terwijl anderen altijd aan het kortste eind trekken.

DERDE ZONDAG VAN DE ADVENT 2020

WELZIJSZORG – LEZINGEN + OVERWEGING

We dromen het misschien anders, maar zolang er mensen zijn die op hun vierkante meter God willen zijn, blijft voor velen de duisternis. Het kan ook anders.

Als het op wonen aankomt zijn jonge mensen uit de bijzondere jeugdzorg bijvoorbeeld een erg kwetsbare groep. Omwille van een moeilijke thuissituatie hebben ze in een instelling verbleven. Eens 18 jaar moeten ze op eigen benen staan, zelf voor een inkomen zorgen en op zichzelf gaan wonen.

Ik hoef u niet te vertellen dat dit voor veel jongeren bijzonder moeilijk is. In Pelt, in het noorden van Limburg, is er het Credohuis. Een project dat mede door Welzijnszorg gesteund wordt. In het Credohuis kunnen dak- en thuisloze jongeren terecht voor ondersteuning en groei naar zelfstandigheid.

Eén van de vrijwilligers in het huis verwoordt het zo: “Vanuit onze Christelijke overtuiging zetten we ons in voor deze gasten. Met liefde, tijd en aandacht gaan we op zoek naar de verborgen bekwaamheid en identiteit van elke jongere, zodat hij een volwaardige plek krijgt in onze maatschappij.” Is dat niet blijde boodschap brengen?

Als Christen mogen we mensen van hoop zijn, die aangeven dat ons een andere samenleving voor ogen staat. En ja ook, dat we bereid zijn onze levensstijl aan te passen, ons te bekeren opdat Gods licht over ieder zou mogen schijnen. Opdat deze wereld een huis wordt voor iedereen. Vandaar is het van belang dat we projecten van Welzijnszorg steunen. Dat we samen met mensen in armoede onze stem verheffen, versoberen in eigen levensstijl, dat we, wanneer we beslissingen nemen in verenigingen of in de politiek, steeds de vraag stellen wat de gevolgen zijn voor mensen in armoede.

Voor de grote ongelijkheid moet teruggedrongen worden. Ook in onze gemeenschap staat vandaag iemand die het licht is voor onze wereld. Hij is er, ik geloof.

Van Hem getuigen is een belangrijk teken van hoop voor allen. Amen